

1 maig
2005

plantem cara a les deslocalitzacions !!

Les multinacionals, amb un absolut domini mediàtic a l'hora de justificar qualsevol acció contra els interessos dels treballadors/res, utilitzen descaradament les deslocalitzacions per augmentar el seu compte de beneficis. I ho diuen així mateix, sense vergonya, ja que no en tenen. I sense consciència social, que no saben el que és.

A més d'això, les deslocalitzacions tenen l'efecte pervers de mostrar el poder coercitiu del gran capital, la petitesa dels drets socials i el tractament que hi donen les autoritats, tant estatals com europees, evidentment tou a l'hora de rebre i completament impotent quan aquests monstres productius se'n van on el sol més escalfa.

Emigren al país dels baixos salaris i de les condicions laborals inexistents, apropiant-se de la major quantitat possible de plusvàlua i acabant amb l'obligació i els obstacles que suposen drets i regulacions sobre relacions laborals o directius mediambientals. Prou ho hem dit, però aquest tema ens fa tornar a demanar-nos si aquesta és l'Europa, si aquest és el món que volem.

La **Intersindical-CSC** creu, des de sempre, que cal dir les coses pel seu nom. I cal dir també que la pèrdua d'ocupació no és conseqüència de reivindicacions salarials ni de millores socials. Avui, amb menys treballadors i treballadores, es produeixen més mercaderies i el capital s'exigeix la mínima força de treball per incrementar exponencialment els seus beneficis.

Els qui han posat les institucions i els recursos públics al servei dels interessos del capital multinacional (infraestructures, subvencions, sòl, deduccions fiscals...) no tenen ara cap capacitat per aturar que, un cop més, sigui la classe treballadora la que s'hagi d'estrènyer el cinturó i es dediquen a atemperar les reivindicacions d'aquells que veuen amenaçats els seus llocs de treball i perceben un futur completament incert i amb una reincorporació més que dubtosa a un altre lloc.

Qualsevol estratègia sindical pactista, de moderació salarial, concessions en matèria de temps de treball o de lloc de feina no evita deslocalitzacions. Només contribueix a l'empitjorament de les condicions sociolaborals i a la pèrdua d'ocupació a escala local i global. Les crides buides de la patronal al diàleg social no són més que paranys en què, de bell antuvi, saben que cauran les forces sindicals amb qui estan acostumats a tractar i que formen ja part d'un paisatge de permanent claudicació a canvi del manteniment d'un estatus que els anul·la tota capacitat de resposta contundent als problemes de la classe treballadora.

La Intersindical-CSC entén que les sortides a aquesta situació han de venir de:

1. La capacitat de convicció, basada en un discurs ideològic clar i coherent, que mostri els interessos reals que s'amaguen darrere les deslocalitzacions.
2. L'exigència del reemborsament dels ajuts públics a les empreses que es deslocalitzen.
3. Impulsar pràctiques de reindustrialització preventiva i diversificació industrial, especialment en territoris monoindustrials. Desenvolupar estratègies econòmiques i industrials concertades i coherents, basades en un increment de la investigació, el desenvolupament i la innovació.
4. Construir un Marc Català de Relacions Laborals i de Protecció Social, a partir del qual puguem defensar, des d'una posició ferma en les relacions laborals, la posició de lluita contra totes les formes de precarització.
5. Revalorar la mobilització sindical com a inversió de present i de futur. Incorporar especialment a la lluita sindical tots els col·lectius sotmesos a la precarització, l'exclusió i la discriminació. Fomentar l'accés massiu de la dona al món del treball.
6. Impulsar la consecució d'un espai sociolaboral europeu basat en el principi de progressivitat que garanteixi els drets fonamentals bàsics en matèria d'ocupació, protecció social, salut, educació i habitatge.
7. Propiciar una acció sindical unitària a nivell internacional per afrontar les estratègies de destrucció d'ocupació i deteriorament de les condicions laborals que porten a cap aquestes empreses transnacionals.
8. Recuperar el pols sindical per la reducció del temps de treball i l'establiment d'una renda bàsica.
9. Augmentar substancialment la inversió pública en serveis i protecció social com a eines generadores d'ocupació per atemperar les fluctuacions del mercat. Fomentar un control estricte del frau fiscal per poder destinar més pressupost a serveis públics i protecció social.

Per tot això, la **Intersindical-CSC** fa una crida en aquest Primer de Maig a la defensa dels llocs de treball com a element central de l'acció sindical i emplacem tots els treballadors i treballadores del país a expressar la seva solidaritat activa i contundent amb els qui pateixen els efectes brutals de les deslocalitzacions.

Visca la classe treballadora!
Visca la Terra!

